

הבדל בין תרנגולת וקרנף, למרות שקר-
נף עולה 16 אלף דולר.

שעור מאלף *

אי מוכן לוותר על חנוכה בגלל
"בעיה" אני זוכר שנעם כבר הייתי
בבית, החוף ולבוש ומוכן לצאת לחתונה.
פיתאום צילצלו אלי והודיעו לי שאבוא
בדחיפות. הסתבר כי שני גורים של אריות
נעלמו בשטח הפארק. בדרך-כלל אנחנו
עושים לאריות כל ערב מיסדר ספירה.
בודקים אם כולם נמצאים, ואז מכניסים
אותם לבתים מיוחדים.

במיסדר שנערך באותו ערב לא נמצאו

מהמים, וגמשך אל עבר החוף. היתה זאת
גרסה ההיפופוטמית, שהצילה את חייו.
גרסה, שעדיין לא הביאו לה בריווג, הת-
יידה מאד עם הקרנפים. בלילות אפשר
לראות אותה מטיילת בשטח הפארק, בחב-
רתו של אחד הקרנפים.

כל המטפלים בחיות העובדים כאן הם
משוגעים-לדבר, א כר מנהל הספארי.
צבי קירמאיר. אני צריך שתי מזכירות
כדי לגרש מכאן עשרות בחורות. הבאות
מדי שבוע ורוצות לעבוד כאן. יש להבי-
דיל בין אהבה לחיות וטיפול בחיות. מי
נסייני עם בחורות אני יודע שהן לא מחי-
זיקות כאן מעמד. הן חושבות שעבודתן
מצמצמת בלקיחת צבי קטן על הידיים,
ליטוף, והאכלתו בעורת מוצץ, אבל זה
לא הכל. זאת עבודה פיסית מורטת-עצ-

זמן האוכל

מגיע ודני שחר,
המטפל הראשי
בחיות יוצא להאכיל את הזברות. הוא לא
מיישן לאורחים לנסות ולהתקרב אליהן.

הם ומשתעשעים איתם, עושים להם מיק-
לחות של מים, ומשחקים איתם עם הר-
חדק. אבל אני לא מיישן לאף אחד לני-
סות את זה. אני לא אבוא לבקר אותו
בבית-החולים."

"אומרים שפילים מתחילים להזדווג, כמו
בני-אדם, בגיל 18. היום זה כבר לא כלי-
כך נכון. האנשים התקדמו קצת."

בדרך-כלל אין מחזיקים בספארי פילים-
זכרים, שכן אלה יודעים בתוקפנותם. לר-
כותו של פארק הספארי ברמת-גן יצויין
כי כבר נולדו בו שלושה פילונים, דבר
שהוא נדיר בעולם, מפני שאין מחזיקים
שם את הפילים הזכרים וקשה להשתלט
עליהם.

טיול לילי

בפארק *

הפילים חכמים כימעט כמו בני-
אדם. הם מסוגלים לפתוח שערים ול-
סובב ברגים. באחד הלילות התנפל פיל
זכר, שפרץ מכילאו, על גיראפה-זכר, ור-
פצע אותו. בקושי רב הצליחו המטפלים
להפריד בין הניצים בעזרת פרוטות לחם,
שבהן פיתו את הפיל לחזור למקומו.

דני מספר גם כיצד אחד הקרנפים, שר-
אהב מאד להתפלש בבוץ הבריכה, נכנס
אליה וכמעט טבע. לפתע הוא נראה מורם

קיסול שבור

יש לזברה והיא מוחזקת בתא מיוחד. גם אחרי שתבריא
אי-אפשר יהיה להחזירה אל העדר, שכן חיה פצועה או
מוגבלת מגורשת על-ידי חברותיה. בינתיים דואג לה מנהל הספארי צבי קירמאיר.
צבי אגרונוס במיקצועו ועובד כמנהל הספארי מאז היווסדו. לדבריו הוא משוגע לחיות.

הגורים. הגעתי מייד למקום ונתתי הוראה
לשחרר את האמא. לקחתי בחשבון את
הסיכון שגם היא תעלם לנו בהשיכה. הר-
ריתי לכל המטפלים לכבות את האורות
של המכוניות ולעקוב בשקט אחרי ה-
לביאה. היא התקרבה אל השער ונעצרה.
פיתאום התחילה לייבב, וכאילו מתחת ל-
אדמה יצאו שני הגורים האבודים והתי-
קרבו אליה. היתה לנו בעיה איך להתי-
זיר אותם למקומם אבל האמא שלהם כבר
דאגה להם. היא התחילה להכות אותם
בכפותיה. כאילו אמרה להם: ממורים,
לאן נעלמתם? ומייד דחפה אותם ודחי-
פה. עד שנכנסה לשטח שלה. זה היה
שיעור מאלף בוואולוגיה."
צבי אינו מעוניין למסור את מיספר-

בים. צריך לדעת איך לטפל בחיות, איך
להאכיל אותן. לדאוג להן כשיש להן בע-
יות. בעבודה הזאת יש הרבה שימחה והרר-
בה אכזבות."

צבי קירמאיר בן 52, אגרונוס במיק-
צועו, עובד כמנהל הספארי מאז היווסדו.
קירמאיר הוא גם מנהל הפארק הלאומי
ברמת-גן מזה 21 שנה. הוא היה היוזם
להקמת הספארי. הוא משוגע, לדבריו, ל-
חיות. בביתו שני כלבים — דוברמן וזאב
גרמני.

"כשאתה עובד עם חיות, אין לך זמן
לעצמך. אתה כולך בפנים. לגבי אין הב-
דל אם בא אלי מטפל ואומר שיש לו
שפן חולה או שהתרנגולת פצועה. אין כל

חדק

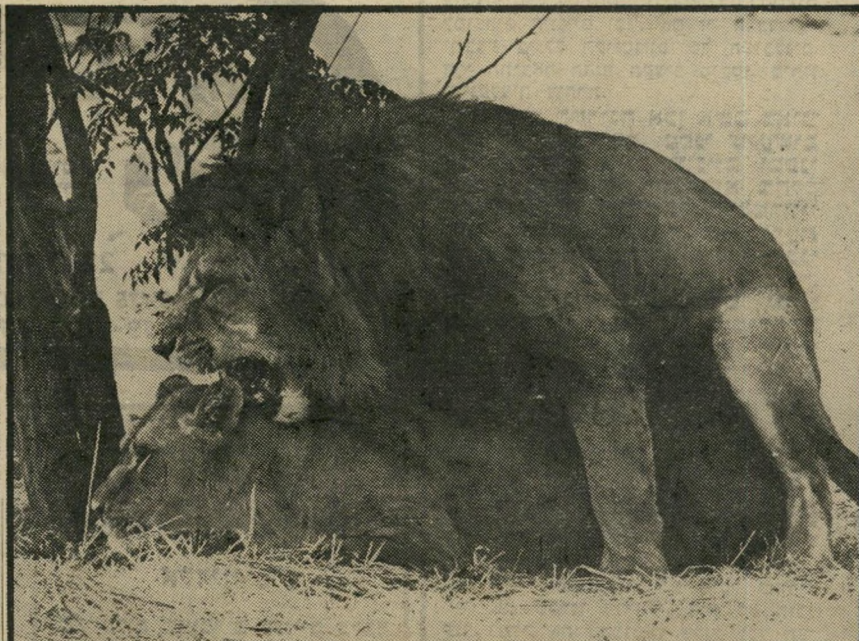
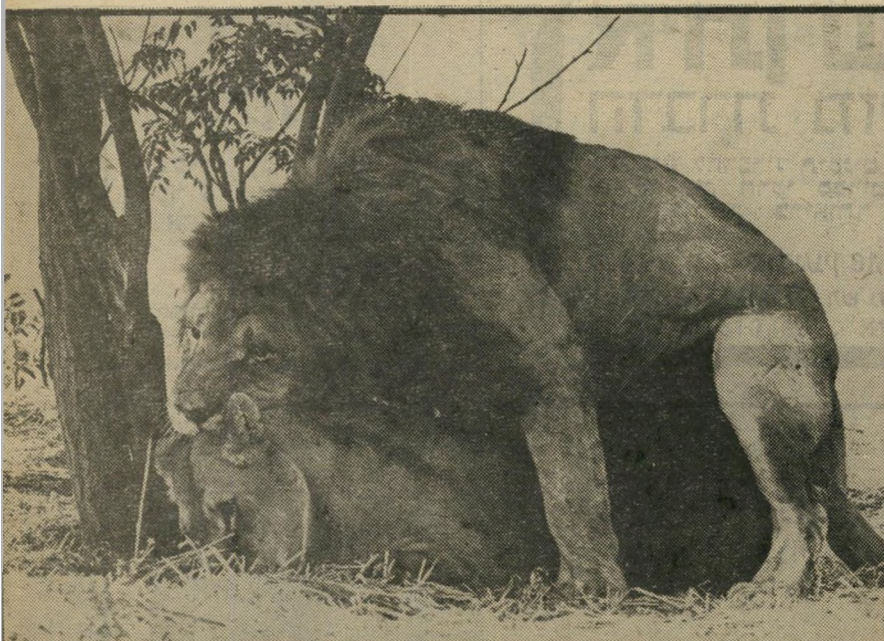
של פיל מחזיק אחד המטפלים
בחיבה. הפילים מכירים את
המטפלים, אך אוי לזר שינסה להתקרב.
גאוות המטפלים: הפילונים, שנולדו בנן.

הטלפון שלו בבית. די לו בטלפונים הבל-
תי-פוסקים של המטפלים. הוא אינו מעוני-
ין בהטרדות נוספות.

"היו מצלצלים אלי כל מיני אנשים
ושואלים אותי שאלות טפשיות. באחד הי-
לילות, כשכבר ישנתי, צילצל פיתאום
הטלפון. ענית. מהצד השני שמעתי צחוק
פרוע ושאלו אותי, תגיד לי, אנחנו התי-
ערבנו כאן כמה קילו בשר אוכל פיל
ביום? כשענית להם שפיל אינו אוכל
כלל בשר, קיבלתי כתשובה כמה קללות
עסיסיות. פעם אחרת עשו לי מתיחה. ציל-
צלו שוב כלילה וסיפרו לי ששני אריות
מסתובבים בכביש גחה. אני לא מבין מה
היתה כאן הבדיחה. ססתי למקום כמו משו-
גע. בשבילם זו היתה בדיחה. בשבילי —
אסון."

בקרב עומד מנהל הספארי להקצות 150
דונאם משטח הפארק כדי ליצור שטח מיר-
חד, שיתוכנן למישפחות של חיות. החיות
תוכלנה להסתובב באופן טבעי במקום, ור-
האנשים יוכלו להתקרב אליהן. רק תעלה
נמוכה תפריד בינם ובין החיות. גם תיכ-
נון זה הוא מיוזמתו של קירמאיר.

כאשר הוא נשאל אם הוא חושב בעתיד
להחליף את עבודתו, הוא מחייך ועונה:
"בשום אופן לא. מי שמתחיל לעבוד עם
חיות, אף פעם אינו מסיים. אי-אפשר
לצאת מזה. בשבילי זהו זה!"

אריה נושך את אוזן הלבאיאה מתענוג, ועם גמר המישגל משעין את ראשו על עורכה